

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἀνάλογος τῇ ὑποθέσει περὶ ἧς ἡ παρῶσα
πραγματεία.

Ἔτιναι καὶ ἄλλοι ἐξ ἑλλήνων συγγραφεῖς διαπρέψαντες εἰς τὰς πρὸς ἀρετῶν, καὶ φιλοσοφίαν ἐπιδόσεις, εἰς τὰς παρελθόντας αἰώνας, τῶν ὁποίων τὰ συγγράμματα μὴ ὄντα γνωστὰ εἰς τὰς διδασκομῆρας. (οἵτινες μεγάλῃ προθυμίᾳ ἔχουσι διατίθω αὐξήσιν τῆ ἐπισημονικῆ θησαυρῆ τῆς εἰδήμονος πολιτείας) δὲν ἐβάλλθησαν ἄχει τῶδε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπιποθεῖσι νὰ παραδώσωσι, κατὰ πάσης εὐμελειᾶς εἰς τὰς πολλὰς, τὰ ἐκείνων φιλοπονήματα.

Οὔτε πολλὰ μακρὰ οἱ τοῖστοι μεγαλόνομοι ἄνδρες τῆ λοιμώδους ἐκείνης καὶ ἐπαρατῆ πάθους τῆ φθόνου, τὸ ὁποῖον ἐπαρακίνησε τὴ φθονερὸς Κομπανγῶν καὶ Βερφόλδων, νὰ φέρωνται τούτῳ ἀπεισιπέτως εἰς λέξεις ἀσωτάντες καὶ κατηγορητικῆς, εἰς ἀντίον ἐνὸς γένους τὸ ὁποῖον δὲν τὴς ἐβλάψεν εἰς εὐδὴ ὡς εἰς ἐκεῖνοι ἐδύσαντο νὰ ἐγείρωσι ἐκ τῶν ἀποδίων τάφων τὰ αὐτῶν μέτωπα; μὲν εὖ μόνον βλέμμα ἤθελαν κάμῃ αὐτὴς τὴς δὴ ἐναντίας νὰ ἐντραπῶσι, καὶ νὰ μείνωσιν ἄφωνοι ἐκ τῆ φόβου αὐτῶν· διότι ὅχι οἱ Θεοδόσιοι ὁμῆ μὲ τῆς